

сърбски войника, спуснах се бѣгомъ подъ градъ отъ куршуми и донесе пушката, ранеца и шапката на едного отъ убититѣ сърби. Тази бѣ първата по безстрашието си характерна черта на нашия войникъ въобще. При почванъето на прѣстрѣлката, сърбитѣ по сигнала „тревога“ заехъ позицитѣ си, а ний се бѣхме распорѣдили за заеманье прѣднитѣ стрѣлкови окопи прѣдварително и бѣ заповѣдано на ротнитѣ командири да не откриватъ огънь безъ да иматъ добра цѣль. Тази дисциплина бѣ строго запазена, защото до 10 ч., владѣеше дълбока тишина и отъ двѣтѣ страни, причината на която впрочемъ бѣ мъглата.

Тѣкмо въ 9 $\frac{3}{4}$ часа, мъглата тѣй скоро се дигнахъ щото прѣдъ очитѣ ни неочаквано блѣснѣ единъ прѣкрасенъ слънчевъ день, но дълбоката тишина продължаваше да царува и отъ двѣтѣ страни. Сърбитѣ помислихъ, че ний ще се задоволимъ само съ туй, отмѣщение за пакоститѣ които ни бѣхъ правили прѣзъ истеклитѣ дни и, тѣкмо въ 10 часа се появи на конь единъ офицеръ съ заповѣдь да напуснѣтъ ложементитѣ си, което почти заедно направихъ. Но ний това чакаме: и щомъ отстъпихъ на 20—30 м. пуснахми единъ залпъ, втори... а съ третиятъ бѣхъ вече отново въ лѣжементитѣ*). Задъ тѣхъ останяхъ 10-на паднахли, отъ които нѣколко едва се отвлѣкохъ до окопитѣ. Слѣдъ третия залпъ, у насъ се

*) При обявяванието на войната, сърбитѣ до извѣстна степенъ справедливо бѣ мотиварихъ като предизвика на отъ наша страна. Обаче туй ни най-малко не ги упреждава, защото тѣ и по рано се готвѣхъ да нахлуѣтъ въ земята ни. Все едно, въ тѣхъ се бѣ вгнѣздила мисльта да воюватъ съ насъ и по единъ или по другъ начинъ, тѣ щѣхъ ни обяватъ войната, както и направихъ.